

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructæ

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

822. An, & qualiter beneficium reale cum beneficio, quod deperitica nominatur, permutari possit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

hanc primam sui institutionem non est beneficium, seu non datur in titulum perpetuum, habentem annexum obsequium aliquod spirituale, Paris. l. 2. q. 1. n. 25. secus est, dum praestimonium est beneficium, uti hodieum ferè suat pluraque; praesertim in Hispania. Chok. loc. cit. n. 2. & 3.

7. Respondeo septimò: neque permutari potest beneficium cum Commenda temporalis, seu beneficium ad tempus commendatario; quia Commendatarius nullum jus seu titulum habet in tali beneficio, sed solam administrationem. Paris. l. 2. q. 17. n. 2. & 3. Chok. loc. cit. c. 7. n. 2. & 3. qui tamen hanc addit limitationem: nisi Pontificis auctoritate expediatur permutatio, citans pro hoc Gammar. ad c. licet. de rer. permut. in c. n. 88. asserit tamen Castrop. loc. mox citando. Probabilis & has Commendas permutari posse auctoritate illius, qui eas commendavit; eo quòd hanc auctoritate transferri possit jus illud temporale, quod talis Commendatarius habet. Quod ipsum tamen Castrop. intelligere videtur non de permutatione talis commendae cum beneficio, sed de permutatione talium commendarum inter se. De commenda autem perpetua, quòd permutari possit cum beneficio, vix dubium est, utpote per quam consequitur Commendatarius jus in illo beneficio & titulum (succedit enim commendae perpetuae loco tituli. Castrop. loc. cit. cum communi) facitque fructus suos; quales ferè hodieum sunt commendae, cum parum, aut nihil distent ab aliis provisionibus beneficiorum. Chok. cit. c. 7. n. 4. §. 6. dicens se non videre, quid intercedat, quòd minus indistinctè permutentur. Castrop. de benef. d. 6. p. 3. §. 2. n. 2. citans Azor. p. 2. c. 29. q. 11. Garc. p. 11. c. 4. n. 1. 2. id quidem asserens indistinctè de beneficiis datis non in titulum, sed in commendam, ac citans pro hoc plures, intelligendus tamen non nisi de datis in commendam perpetuam; loquitur enim, ut constat ex iis, quae addit n. 13. de beneficiis, quae quia commendata sunt, reservata sunt Papa, qualia non sunt, nisi quae in perpetuum commendantur, nempe à Papa, quorum permutationem, ait *ibidem*, fieri non posse nisi coram Papa.

8. Respondeo octavo: Neque denique permutari potest cum beneficio Ecclesiastico titulus patrimonii, quo quis promotus est ad Ordines, adeoque fungens vice beneficii; eò quòd titulus ille non fit beneficium; cum beneficium debeat esse perpetuum, nimirum absolute & per se, hoc est, fundatione respectu singulorum possessorum duratione quadam stabili ad cuiusque possessoris vitam, quod tali titulo non competit. Chok. loc. cit. c. 13. ex Boëtio Epo. in Clem. unic. de rer. permut. v. si quae beneficia, imò addit Chok. cum dictus titulus fit quid merè temporale, commutare cum illo beneficium fore simoniacum.

Quaestio 822. An, & qualiter beneficium reale cum beneficio fictitio, quod de pertica nominatur, permutari possit?

Respondeo, talem permutationem (dum v. g. habens beneficium, quod optat in alium carentem beneficio transferre, ut facilius hanc translationem perficiat, cum resignatio in favorem coram Ordinario fieri nequeat, fingit, alium habere beneficium, & cum illo ficto beneficio suum reale permutat) fieri non posse, & esse nullam. Chok. de permut. p. 1. c. 1. n. 20. (qui etiam n. 21. addit talem permutationem uti simoniacam & fraudulentam re-

probari à Pio IV. in Constit. quae incipit: *Sanctissimus in Christo Pater*. Ubi etiam locorum Ordinaris interdixerit, ne resignationes ex causa ejusmodi permutationis cum beneficio de pertica, seu quovis alio quocunque nomine sic dolose, & in fraudem nominato, factae vel faciendae tanquam fraudulentas admittere praesumant) Less. l. 2. c. 34. n. 200. Azor. p. 2. l. 7. c. 29. q. 16. citans quoque eandem Pii IV. Constitutionem. Castrop. de benef. d. 6. p. 3. §. 2. n. 16. citans Suar. To. 1. de relig. l. 4. de simon. c. 30. n. 19. contra Rebuff. in pr. p. 3. tit. de permut. n. 14. putantem, talem permutationem fieri posse, & esse validam; eò quòd nullius interfit hac permutatione quam comparis seu compermutantis, dum scit alium carere beneficio, nulla per hoc fit injuria; cum, qui dedit rem suam alteri permutationis gratia, possit dein suo jure cedere, & nolle vicissim rem alterius recipere, sed eam gratis alteri condonare, absque eo, quòd per hoc irriteretur permutatio. Quin etiam si bona fide id fecit, nesciens alterum carere vero beneficio, possit redire ad suum beneficium, & alterum cogere, ut acceptum restituat, vel ut impleat contractum. Item contra Lotr. l. 1. q. 31. n. 25. dicentem: defectus doris, quam beneficium prius habuit, & dein amisit, non operatur, ut non sit amplius beneficium, sed ut dicatur beneficium de pertica & impermutabile ob praesumptam fraudem, quae ideo cessante adhuc posset fieri permutatio, & sustineretur, pro quo citat Decium cons. 210. n. 5. & Gomef. l. 1. decis. 28. Idem tenet Ventrig. To. 2. annor. 4. §. 2. n. 40. Verum manifesta est in contrarium responsionis nostra ratio, nempe quòd permutatio generatim sumpta est certae rei ad alteram mutua praestatio. l. 1. ff. de rer. permut. Adeòque res, quae nusquam est, nec dari, nec permutari potest. Ac ita, si de facto nulla est res, quae transferatur, seu vicissim praestetur, non tam celebratur permutatio, quam donatio, adeòque in praesente non fit resignatio permutationis gratia, sed purè resignatio & translatio in favorem, cui Superior non consentit (nec consentire potest, si est Ordinaris) quia non consentit nisi resignationi factae ex causa permutationis, quam credit celebrari. Castrop. Azor. l. cit. & vel sic collatio, per fraudem & errorem, qui huic dispositioni seu collationi causam dedit, extorta est nulla. Less. loc. cit. in fine.

Quaestio 823. An beneficium per simoniam, aut alias sine vero titulo obtentum permutari possit cum alio beneficio, ita ut interveniente auctoritate Superioris recipientis resignationem in eo jus acquirat?

Respondeo negativè. Cum enim quis non nisi rem suam, seu in qua jus habet, permutare valeat, compermutans recipiens tale beneficium, quod alter simoniace, seu aliàs sine vero titulo habebat, in eo jus acquirere nequit. Idque non solum non vi permutationis, sed nec quòd illud nova Superioris auctoritate consequi videatur; Superior siquidem causam permutationis conferens beneficium, non simpliciter & liberè beneficium confert, sed ob permutationem: ergo, cum permutatio sit irrita, Superior non habet voluntatem beneficium illud conferendi. Ita ferè Azor. p. 2. l. 7. c. 29. q. 19. citans Gamb. de permut. benef. p. 2. c. 58. qui sic sentire refertur Abb. Imol. Jo. And. Federicum, &c.